

ELŐFIZETÉSI ÁR

azétküldéssel helyben
vagy vidékre:

Egész évre . . . 14 frt — kr.
Félévre 7 frt — kr.
Negyedévre . . . 3 frt 50 kr.
Egy hóra 1 frt 20 kr.

Egyes szám ára 5 kr.

KIADÓHIVATAL:

iskola-utca, Dáni-ház, 18. sz.

SZEGEDI NAPLÓ.

POLITIKAI, KÖZGAZDASÁGI ÉS IRODALMI NAPILAP.

HIRDETÉSEKET

és nyilttéri közleményeket a
kiadóhivatal mérsékelt árjegy-
zék szerint számít.

SZERKESZTŐI IRODA:

iskola-utca, Dáni-ház 18. sz.

Bérmentetlen levelek csak
ismert kéztől fogadtatnak el.

A világ vége.

Szeged, ápr. 28.

Semmi tréfa. Egyik osztrák félhivatalos lap, a „Wiener Abendpost“ állítja, hogy Galicziában a világ végét várják erre az esztendőre.

El van terjedve, hogy 1886-ban vége lesz a világnak, amint el volt ez már terjedve a tudatlan népközt itt-ott minálunk is, alig évtizeddel ezelőtt. Szerencsére nálunk gyorsabb fejlődést vett a nép nevelés, semhogy az ilyen butaságoknak és képzetlenségeknek a jövőben talaja lehetne.

Nem úgy Galicziában. Az a középkori állapot, melyben e nép szilik, lépjen-nyomon érezteti borzasztó hatását. Neki lehet a galicziai tömeget vinni tűznek, víznek, vérbe lehet boríttatni vele az egész tartományt, csak legyen egynéhány nagyszájú demagóg, aki izgatja és bolondítja rá.

Válogatottabb bolondság már csak nem kell, mint hogy közeledik a világ vége, és mégis fölült neki a galicziai nép nagy tömege. Annyira fölült, hogy a különben fanatikus nép még a templomokat is kerülte húsvét ünnepén, attól tartva, hogy azok összedőlnek.

Egy másik verzió azonban egészen eltérő nyomon magyarázza a templomok kerülését és ennek a magyarázatnak mindenesetre nagyobb a valószínűsége. Annak tudniillik, hogy az agitátorok, (akik az egész izgalmat csinálták Galicziában) vetették rá a népet, hogy ne menjenek a templomokba, mert legelőször is azok fognak összeomlani. Rejlett pedig e mögött az, hogy a templomi szószékekről fölvilágosító beszédek

TÁRCZA.

Ha...

Ha nem lettünk volna mindketten (én és az az én bizonyos barátom) olyan kötözni való bolondok, hogy egy szó, egy semmiség miatt (mint két ellenséges törzsből származó vadember, kik a rengetegben egymásbabotlanak) összevagdadjuk egy mást.

Ha én nem vagyok olyan szerencsétlen furulyás, hogy mint mindenben és mindenütt, itt is én húzom a rövidebbet.

Ha nem vezetnek akkor, kora reggel, a kisajton át, a kerten keresztül, két oldalt támogatva, mint valami imbolygó lábu, nehéz fejű korhelyt.

Ha te akkor nem vagy ott a kertben, hogy a rezedákat, szegfűket, mályvarózskákat kis öntöző kannából kárpótd az elmaradt harmatért.

Ha te akkor el nem sikoltod magad, a virágágyak közé ejtve az öntözőt, gömbölyű fehér állad alatt összekulcsolva két kezed s leirhatatlan kifejezéssel tapasztva a rezedát arra az én csunyán elszárgult, ványadt ábrázatomra.

Ha én azt a sikoltást meg nem hallom, nemcsak a füleimmel, hanem lelkemmel, szívemmel, folyó vérem minden cseppjével.

Ha az én öreg filozóf doktorom nem

ne hallhasson a nép. Ezt akarták elérni az izgatók, azért rémitették el neki bolondított áldozataikat az isteni tiszteletektől.

Mert ezzel a néppel mindent lehet csinálni, szörnyű lévén az ő tudatlansága.

Minden részlete bizonyítja ezt a Galicziában hetek óta lappangó izgalomnak. Egyik szülő oka az volt a kedélyek forrongásának, hogy széles körökben hordoztak aláírás végett egy kérvényt az ipartörvény sérelmes rendelkezései ellen. Az írást nem tudó és a politikai vagy gazdasági ügyekről teljességgel tájékozatlan néppel aztán elhitették az izgatók, hogy ezt a sok aláírással el látott folyamodást a földesurak küldik — a robot visszaállítására végett.

No, annyit meg már csak tud a galicziai pór is, hogy a robot korszak megújulása nem tartoznék a kedves meglepetések közé.

Természetesen nagy hullámokat vetett erre az ingerültség és a félrevezetett parasztok most már veszedelmet szimatoltak mindenütt.

Ebben is segítségükre voltak az izgatók. Elterjesztették azt a képtelenséget, amire még nem is volt példa, hogy a földesurak rá készülnek támadni a népre és rabságba fogják azt hajtani.

A véletlenség, vagy inkább a tavasz úgy hozta, hogy ez időtájt a galicziai nemések egyes nagyobb vadászatok tartottak, melyekre fegyveresen gyülekeztek be a szomszéd uraságok, egy-egy egész szolgáladdal. Nosza, itt a „schlachta“ fegyverben mondogatták a fölingerelt

jelenti ki egy órával később a szomszéd szobában, hogy „a fiúnak befűtültek, aligha fog enni a húsvéti szentelt sonkából“.

Ha én ezt a végelboesát nyilatkozatot nem hallom és nem azt a fojtott zokogást, melyre ráismertem a sopánkodások, évődések, sajnálkozások megindult zajában.

Ha az én, több, mint kétes állapottal szemben meg nem szűnik az etiquette, megengedhetővé nem válik, hogy gargon szobám küszöbét kisasszonyok is átlépjék s körülállják ágyamat, mint valami állatsereglet ketreczét, melyben egy immár nem veszedelmes fenevadat egész közelről, otthoni pongyolában lehet szemügyre venni.

Ha te nem állasz meg akkor fejemenél, nem igazítod meg a párnát, nem heseled el a legyeket, amik vértől csatkos hajamra szááltak lakomázni.

Ha nem éreztem volna egy pillanatra kezdenek lágy bársonyát a keletkező láz által pörkölt homlokomon.

Ha nem éreztem volna magamat soha boldogabbnak, mint a reménytelenség pillanatában, arra eszmélve, hogy nem halok meg megsírhatóanul s hogy azokból a rezedákból, szegfűkből, mályvarózskákból milyen szép koszorú fog készülni az én koporsómrá s hogy egy ilyen virágos föld alatt pihenni mennyi-

pórok és összedugták a fejeiket uton-
utfélen.

Tán az a szerencse, hogy ezek a tudatlan emberek ilyen rossz forradalmárok, különben vérbe borult volna Galiczia egyszerre. Az urak és a hatóságok hamar észrevették a készülődő vihart és védelmül néhány csendőr osztályt és katonai csapatot rendeltettek az izgalmak színhelyére.

A katonai erőnek csak annyi tenni valója akadt, hogy bezáratott egy csomó buta embert, akik aligha bírnának számot adni róla, mi is volt tulajdonképp a szándékuk, mért dugták össze a fejeiket és minő ellenséggel akartak volna hadakozni.

Erről már csak az izgatók tudnának fölvilágosítással szolgálni, ha kézre lehetne őket keríteni. De épp ebben az irányban nem történik semmi. Sőt a galicziai hatóságoknak és a bécsi kormánynak tetszik eltagadni a kívülről jövő izgatás létezését. Félnek az ördögöt falra festeni még most is, mikor tényleg nyomai mutatkoznak az ördög megjelenésének.

Hiszen szemmel látható, hogy ez a galicziai mozgalom nem keletkezett magától, s hogy rendszeres, tervszerű akna-munka folyik, melynek mestereit nem nehéz fölismerni. Tarnovban már el is fogtak négy oroszot, kik galicziai tartózkodásuknak nem képesek okát adni.

Ha kellő erélylyel utánanéznének, talán több is kiderülne, mint hogy az orosz ügynökök csupán a nép fölizgatására szorítkoztak. Nem gyanus-e Stryjnek hamuvá égése és nem még gyanusabb-e, hogy néhány

vel jobb, mint prózáilag falatozni a húsvéti szentelt sonkából.

Ha egy pillanatban, midőn magunkra voltunk, nem kottyantom ki a halálra készülő szokott nyíltságával, hogy miben sántikáltam én már jó idő óta.

Ha te nem hallgatód azt meg, amit egy vesztének indult ember tekintet nélkül való őszintesége elmondott s ahelyett, hogy sirva leborultál az ágyam fejére, ott hagytad volna a nyavalyást, aki már kezdett félrebeszélni.

Ha én akkor olyan szépen megérkeztem volna az utolsó állomásra, mint amilyen szépen neki indultam.

Ha a kis kerti házból kivíttek volna abba a másik, alacsonyabb, zöldfedelű, hűs házikóba, melyre én már felpénzt adtam, a kaszás háziurnak.

Ha megkaptam volna kikötött osztályrészemet: a rezedák és szegfűkoszorút, mint végkielégítést.

Ha aztán ezzel vége lett volna mindennek:

Akkor nem lennénk most két élő szemrehányás egymásra nézve.

A komoly órában történt kölcsönös, édes megértést nem követte volna a fájó félreértések kétségbeejtő sora.

Te nem kinoztál volna meg szeszélyes-
sággal s én nem élveztem volna azt a ke-

nap multával pár száz épület lett a lángok martaléka Liskóban és hogy itt már gyújtogatókat is fogtak?

Aztán nincs-e összefüggése a galicziai eseményekkel, hogy egy horvát faluban zendülést csináltak a parasztok a csendőrök ellen?

Ezeket a dolgokat mind nem lehet elsimítani félhivatalos tagadásokkal és azzal a bizakodó csittitással, hogy „az oroszokkal szövetségben és barátságban élünk.“

Gurkó tábornok megmondotta nem rég őszintén, hogy milyen jó barátunk és szövetségünk Oroszország, mely az osztrák-magyar monarchiát halálos ellenségének tekint. Van rá elég példánk a multból, miként szokta kezdeni Oroszország a leszámolást alattomosan, a szövetség álarca alatt, aknákat ásva, töröket vetve... Résen kellene, hogy legyen az a tagadásba burkolódzó félhivatalos világ.

A román vám- és kereskedelmi szerződés. A két kormánynak képviselői, és pedig a magyar részről Mihalovics osztálytanácsos, Turóczy pénzügyi főtanácsos fővámhivatali igazgató és Fuhrmann segédfogalmazó, — osztrák részről báró Kalchberg osztálytanácsos — mint a „Bud. Corr.“ értesül — holnap este mennek a futárvonattal Bukaresbe, hogy ott a Romániával megkötendő kereskedelmi szerződés ügyében a részletes tárgyalásokba bocsátkozzanak. E tárgyalások legalább is két hetet fognak igénybe venni.

Görögország békefogadkozásai. A „Havas-ügynökség“ jelentése szerint Delyannis kormányelnök válaszában, melyet a hatalmasságok ultimatumára ad, utalni fog azon válasza, melyet Freycinet táviratára adott s mely a hatalmasságok képviselőivel néhány órával az ultimatum megszövegezése és elküldése előtt gyetlen, gonosz elégtételt, hogy visszagyőttörjelek, elutasítva a kibékülésre felém nyújtott kezét, durva gunynyal üzve el magamtól a megbánó, szelíden esdő önbeismerőt.

Nem folyt volna ez az örült, önkínzó játék mindaddig, míg halálrafaradtan beleuntunk mindketten s megkötöttük a békét a bosszujukat kitöltött, egymás vérében gázolt, de kimerült ellenségek rideg békéjét. S mialatt fagypontra alá hűtött udvariassággal tértünk ki egymásnak, ha találkoztunk, úgy vártuk mindketten (legalább én igen), hogy valjon a másik nem fordul-e vissza, nem szólal-e meg azon régi hangon, hogy véget vessen ennek az iszonyu, elviselhetetlen képmutatásnak.

Végre — nem ütött volna a válasz amaz órája, melyben utolszor néztünk egy más szemébe s abban a megdöbbenő csendben, mely körülvelt bennünket, nem hallottuk volna egymás szívének heves dobogását, melyben a két szív beszélt egymáshoz, oly szenvedélyes ékesszólással, mint soha. Beszélhettek ők, szegény, nyomorult, megkínzott szívek, mi nem hallgattunk rájuk, a mi farsunk az volt, hogy elváltunk daczosan összeszorított ajkakkal, egy-egy köszoró bidegségével, vivódó szívvel, boldogtalanul.

közzétett és meg fogja erősíteni azon kötelezettségeket, melyeket Franciaország szemből vállalt el a lefegyverzést illetőleg.

A „Havas-ügynökség” szerint, úgy látszik, hogy a többi hatalmasságok képviselőit felügyelte az, hogy Delyannis beleegyezését adta Freycinet táviratához, mert azt óhajtják, hogy Görögország csupán a hatalmasságok iránti tiszteletből hajoljon meg. Ily kedélyállapotban küldték volna el az ultimatumot, daczára Mony gróf ellenvetéseinek, ki arra kérte őket, hogy újabb utasításokat várjanak be. Azt hiszik, hogy az említett képviselők e lépést még azelőtt tették, mielőtt kormányaik értesültek volna arról, hogy Delyannis beleegyezését adta Freycinet táviratához, — mert Delyannis beleegyezése és az ultimatum elküldése közt csak két-három órai időköz volt.

Az ellenzéki sajtó oda nyilatkozik, hogy Görögország meghátrált, anélkül, hogy bárminemű elégtételt vívott volna ki magának és hevesen megtámadja a kormányt, azt vetvén szemére, hogy compromittálta az országot és elidegenítette tőle Európa rokonszenvét.

A kormányparti sajtó védi a kormányt, mely erkölcsi kötelezettségeket vívott ki.

A hadsereg lefegyverezését haladéktalanul megkezdi. — A kamara legközelebből ismét összeül.

Tegnap nagy izgatottság uralkodott, de belzavaroktól nem kell tartani.

Az ultimatum támogatására öt hajó érkezett a nemzeti hajórajból a phalernoi öbölbe és a piraeusi kikötőbe. A hajók megtették a szokásos üdvözlő lövéseket.

Galicziai zavarok. A hivatalos Gazeta Lowowska konstatálja, hogy az ünnepek alatt a nyugatgalicziai kerületekben sehol sem volt zavargás. Általában a nép közt nem észlelhető oly tünet, mely igazolná azon aggodalmakat, melyek néhány közlönyben kifejezést találnak. (?)

Lemberg, ápril 27. Azokban a kerületekben, hol a parasztmozgalmak észleltetnek, a közigazgatási hatóságoknál több személyváltozás van kilátásban. Hirlik, hogy a kerületeket legközelebb a helytartó is be fogja utazni. Alaptalan az a hír, hogy a parasztszék gyújtották fel Liskó városát.

Krakko, ápril 27. Az a monda, mely a nyugatgalicziai nép között elterjedt, hogy 1886-ban lesz a világ vége s melyet számos izgató bujtogatásra használt fel, Dobra és Kasina-Vielka vidékén nagy parasztszökőkút adott okot, melyek a szombatról vasárnapra virradó éjjel történtek. Dobra és Kasina-Vielka vasuti állomások. A parasztszék a vasutnál csoportosultak s több mint száz közülük bevonult az állomási épületbe,

Eladott menyasszony.

Angol regény. 29. fejelet.

— Lefelé ment aztán, felelte.

— De mindenesetre figyelmeztette, hogy nagyon messzire ne menjen a czölöpök miatt?

— Nem is említettem a czölöpöket, de figyelmeztettem, hogy ott, ahol a folyam megoszlik, balra tartson, kikerülendő a beömléseket. Azonban azt hiszem, nem is ment annyira, mert Adrienne azt mondotta, hogy nem csolnakázik tovább egy óránál.

— Ez esetben nyugodtak lehetünk, mert ha a lady nem evezett nagy erővel, két óra előtt nem érheti el a czölöpöket, szólott Lionel megkönnyebbülten. És ha balra tartott, különben se lehetett baja, mert a folyó csupán a czölöpök táján veszedelmes.

Sir Ralph órájára nézett.

— Körülbelül egy óra, szólott Ottó felé fordulva, és mikor veled találkoztam alig volt fél tizenkettőre. Ha tehát, mint mondod, Adrienne egy órát akart kimaradni, már vissza kellett volna térnie. Lemegyek a csolnak-házhoz és megnézem, jön-e már.

Üdvözölte a két ifjút és elindult a csolnak-házhoz. Nem nyugtalanzkodott Adrienne miatt, mert megmondotta volt neki, hogy egy órákor hazáján villásreggelire. Ismerve Adrienne pontosságát, nem kételkedett benne, hogy egy órára ott-hon lesz.

Arra nem gondolt sir Ralph, hogy Adrienne e reggelen elmerült álmodozásba és nem ügyelt az időre.

— Milyen szerelmes nagybátyám a

kijelenteni a vasuti hivatalnokoknak, hogy a világ vége küszöbön lévén, a nép elhatározta, hogy a katasztrófát a vasuti vágányokon várja be.

Ez alatt az a hír terjedt el, hogy a nép fölakarja szakítani a vágányokat, csak hogy a közlekedést megszakítsa. Nyomban katonaságról küldöttek tehát a közeli Limanovába, mely széjjel kergette az összecsozdult tömeget. A katonasággal együtt odaérkezett rendőrkapitány többeket elfogatott, kiket mint bujtogatókat jelentettek volt fel.

A Dobra-Kasina-Vielka közt történt csözület folytán most az új-sandec-suchakalvayai vasuti vonalra számos órjárat rendeltetett ki. Említésreméltó, hogy Grybov és Gorlicze községekben a parasztszék husvétvasárnapján még templomba sem mentek, valószínű tehát, hogy a nép úgy hiszi, mintha a világ vége először is a templomokban következne be, vagy pedig a bujtogatók beszélhették le a templomba menetelről, mert gondolhatták, hogy a papok nyugalomra intenek ott a népet.

Ciczkowicze, Grybov, Dobrova, Gorlicze, Brzesko és Redlov az ünnepek alatt teljesen nyugodtak és csöndesek voltak. A nagybirtokosok roppant ijedsége folytán a hatóság több elővigyázati rendszabályt foganatosított s éjjel nappal órjáratok ügyelnek a helységekben.

Liskó égése. A Liskóból érkező utasok azt beszélik, hogy ott körülbelül 300 ház égett le. A középületeken kívül megmentették Krasiczki gróf régi kastélyát is, melynek kép- és könyvtára híres. A tűzvész által leginkább a krakkói biztosítótársaság s a prágai Szlavia vannak érintve. Száz család hajléktalan s a szabadban tanyázik.

Hivatalos jelentés szerint Liskóban 280 ház égett le. A kerületi kapitányság, a kerületi bizottság, a járásbíró, az adóhivatal, a posta épületeit s a templomokat meglehetett menteni. Sok száz család hajléktalan. A helytartóság a vész hallatára 1000 frt, a tartományi bizottság 600 frt segélyt küldött. A legújabb hírek szerint a kár egy millióra rug. Leginkább zsidók házaik égtek le, így az összes kereskedések, Boronski kivételével. A tűz állítólag egy pálinka-mérésben támadt vigyázatlanság folytán.

Ujdonságok.

— Április 28. —

— **Kedvezmény a gyáraknak.** A város köztörvényhatósági bizottsága — a szegedi gyárak szaporítását czélozva — mult évi december hó 16-án tartott közgyűlésén oly határozatot hozott, mikép a város területén építendő gyártelepek részére jelentékeny kedvezményeket helyez

feleségébe, mondá Ottó Lionelnek, amint sir Ralph távozott. Valóban igaz, hogy nincs botorabb egy szerelmes vén embernél. Nem is sejtí mennyire neveltségessé teszi magát.

— Nekem inkább meghatónak látszik a sir Ralph szerelme, semmint neveltségességnek, jegyzi meg Lionel komoly hangon.

— Ez onnét ered, mert ön sokkal poetikusabb ember nálam és mindig regényes oldaláról fogja föl a dolgokat, míg én gyakorlatias gondolkodású vagyok, felelte Ottó.

Sajátságos nyomatékmal mondotta Ottó az utóbbi szavakat, ami nem került el Lionel figyelmét, aki nagy emberismerő volt. Ránézett Ottóra és amint a két ifjú tekintete találkozott, Ottó önkénytelenül lesütötte szemét, aztán gyorsan megfordult és gyufát gyújtott, mintha szivarra akarna gyújtani. Amint azonban Lionel észrevette, Ottó oly hevesen remegett egész testében, hogy az égő gyufa kiesett kezéből.

— Roszul van? kérdezte Lionel.

— Én? hebegte Ottó rémülten. Egyáltalában nincs semmi bajom. Miből következteti, hogy roszul volnék?

— Csak abból, hogy fölötte izgatottnak látszik.

Ottó ezt is megtagadta és ezuttal biztos kézzel még gyufát is gyújtott.

— Most el kell hagynom, mondá Lionel, különben elkésem. Isten önnel!

Udvariassan meghajtotta magát, anélkül hogy kezét nyújtana Ottónak, amit ez nem látszott észrevenni.

Lionel gyorsan ment végig a fasoron. Bizonyos nyugtalanság üzte.

kilátásba. E kedvezmények egyelőre a következőkben voltak megállapítva: 1. Azon gyárak, melyek több munkásnak állandó foglalkozást képesek nyújtani, a gyár építéséhez szükséges telket, amennyiben az a város tulajdonát képezné, tetemesen olcsóbb árért kapják. 2. A város a gyár fölépítésére égetett téglából díszmát nem fog szedni. 3. Oly helyeken, hol a közforgalom akadályozva nincs, a gyárak összekötése vasuti fővonalak s a közúti vasutal díjmentesen engedélyeztetik. 4. A vízvezeték berendezésénél szintén biztosítatik kedvezmény. 5. A város gondoskodni fog a gyárakhoz vezető utak jókarban tartásáról s világításáról. Egyéb kedvezmények megállapítására egy gyár-ipar-bizottság alakítása hozott javaslatba. A közgyűlés annak idején egész terjedelmében elfogadta eme kedvezmények engedélyezését s megerősítés végett fölterjesztette a m. kir. belügyminiszteriumhoz. A miniszter a tanáchoz küldött leiratában helyben hagyta a határozatot, azzal a kikötéssel, hogy a kedvezmények kinyerhetési határideje egyelőre öt évre, 1890. december hó 31-ig lenne megállapítandó s hogy a kilátásba helyezett kedvezményeknek egyes esetekben való tényleges adományozása tárgyában hozandó közgyűlési határozatok végrehajtás előtt helybenhagyás végett a belügyminiszteriumhoz fölterjesztendő. — E miniszteri leiratot a tanács mai ülésén tudomásul vette s azon javaslattal fogja a közgyűlés előterjeszteti, hogy László Gyula tanácsnok elnöke alatt alakíttassék meg a gyár-ipar-bizottság s ennek tagjairá Szluha Ágoston, Vass Pál, Vass Károly közgazdasági előadó, Bakay Nándor, dr. Rósa Izó, Gál Ferencz, Oblath Lipót, Polczner Jenő és Palmay István köztörvényhatósági bizottsági tagok neveztessenek ki.

— **A vizek.** A Tisza rohamosan apad; az éjjel Szegednél 20 centiméterrel esett lejjebb; a vízszin jelenleg 3-80 méter. A ma érkezett táviratok szerint a Tisza Szolnokonál 3-00 méterről 2-85-re, Tokajnál pedig 1-71 méterről 1-55 méterre apadt. A mellékfolyók közül a Maros Aradnál 3 centimétert áradt, a Szamos s a Körös szintén apadtak.

— **A katonai vérengzések esetéhez.** A katonai parancsnakság a kapitányi hivatal felhívására értesítette a rendőrséget, hogy a katonák által megvagdalt Tóth

— Nem volt helyes Ottótól, hogy Adrienne magában engedte a vízre, süttötte aggodalmasan.

Aztán hirtelen elhatározta, hogy ellovagol a czölöpökig, hát ha találkozik Adriennel. Kings-Dene-ből lóháton jött át és kitérőfutó lovát egy lovász gyerekre bízta. Oda ment tehát gyorsan és lovára vetve magát, elvágatott. Lynwood Hall-ból rövid volt a száraz ut a czölöpökig, mivel a folyam fordulatai az egyenes utból elestek.

Tulzás volna az mondani, hogy aggodott Adrienne miatt, de Ottó viselkedése oly sajátosság benyomást tett rá, hogy azt gondolta, nem árt ellovagolni a czölöpökig és meggyőződni róla, mikép Adrienne biztonsgában van-e?

Lionel különben se sietett haza. Nem igen jól érezte magát otthon. Atyja került minden társaságot és Natalie is annyira megváltozott, hogy Lionel alig ismerte föl benne a korábbi vig kedélyű leányt.

Natalie lesoványkodott és bánatos lett, ellentétben korábbi friss, úde kinézéséhez. És a mellett nem szerette, ha változott kinézéséről beszéltek. Kinevette Lionel, valahányszor azt ajánlta neki, hogy orvosi tanácsot vegyen igénybe.

Lionelnek egyáltalában sok gondot okozott Natalie nekem csak egészségi állapota, de eljegyzése is, melyet nem birt magának megmagyarázni. Natalie nem lehetett rávenni, hogy nyíltan beszéljen vele és amint eljegyzéséről volt szó, mindjárt másra terelte a beszélgetést, úgy hogy Lionel végre abbahagyta a kérdezősködést. Elhatározta, hogy vár-

Imrét és Kiss Istvánt holnap délelőtt 10 órákor fogja a kórházban hivatalosan felülvizsgálni annak konstatalása miatt, hogy a sebek minő fegyverrel ejtettek. A parancsnokság a vizsgálatat Milisic századost és dr. Färber ezredorvost bízta meg. A kapitányi hivatal a vizsgálaton Koczor János kapitányi osztályjegyző fogja képviselni.

— **Kinevezés.** A földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszter Pálffy Istvánt, Pálffy Ferencz polgármester fiát az állami ménésbirtok tisztviselőinek létszámába gazdasági segédde nevezte ki.

— **A gyilkos tanuló áldozata.** Adó Antal nemes-takács-utczai szabó, kit Pfaffenrath János kereskedelmi iskolai tanuló a mult hó 30-án revolverrel három helyen megsebesített, nagy szenvedés után tegnap este 8 órákor a kórházban meghalt. A golyó nemesebb részeket ért s bár az orvosok mindent megtettek a szegény ember megmentésére, ez nem sikerült, mert a beteg állapotában oly veszélyes fordulat állott be, amin orvosi tudomány nem segíthetett. Adók 28 napig fektült kórágyn, folyton élet s halál közt lebegve. Holttestének hivatalos bonczolása holnap délelőtt 10 órákor ejtetik meg. Ezzel a nemes-takács-utczai tragédia véget ért az egyik félre — az áldozatra. A másik hősré nézve ott ér majd véget a dolog a fenytő törvényszék előtt, ahol súlyosan fog a mérlegbe esni az, hogy a durva lelkű fiu golyója halált okozott.

— **A tanítók aradi útja.** A szegedi tanítók a ma délután tartott ülésen, melyen résztvettek a községi elemi iskola, a fiu- és leány polgári iskola s a zsidó népiskola tanítói, valamint a kisdédvők, véglegesen kitűzték az aradi tanulmányut idejét. Az ülés megállapodása szerint ez szeptember hó 17. 18. és 19-ik napjaira fog esni. A tanulmányut részletes programjának mngállapítására ez alkalommal egy rendező-bizottság is küldetett ki.

— **Állategészségügyi vizsgálati díjak.** A sertések, juhok, kecskék vasutra vagy hajóra földadása, vagy vasutról és hajóról lerakása alkalmából az illető állategészségügyi szemlélő bizottságok által meg ejtetni szokott vizsgálatok díjait a földmívelés-, ipar- és kereskedelemügyi miniszterium legutóbb 100 drbig terjedő szállítmánynál minden darab jószág után 1 krban, 100 drbon tul pedig fél krban állapította meg.

ni fog, amig hugának vőlegényével személyesen megismerkedik.

Tudta, hogy ez legközelebb megtörténik, mert Farquhar Gilbert kilátásba helyezte jövetelét.

Arról sejtelve se volt Lionelnek, hogy atyja mennyire el van adósodva és hogy a birtokok zálogban vannak.

Nem ezekre a dolgokra gondolt különben Lionel most, midőn a legrövidebb uton vágatott a mezőkön keresztül. Gondolatai Adrienne-nél időztek.

Hangos zugás figyelmeztette, hogy közelébe ért a czölöpöknek. Leszállott lováról, megkötötte azt egy fához és átgörgetve egy alacsony sövényen, a folyó partján termett.

Körülnézett, de nem látta sehol a keresett csolnakot.

Habosan vágódtak a hullámok a czölöpfalhoz és Lionel megboradt a gondolatra, mily jáltszva törtnek ez az áradat a kis „lilium” csolnakot.

Alig, hogy e gondolata megvillant agyában, rémülten rázkodott össze, mert csekély távolságban megpillantotta a „lilium”-ot, melyet folyton növekvő sebességgel hajtott az áradat a czölöpfal felé. A csolnak fenekén guggolt egy fehérruhás alak, kétségbeesetten nézve körül.

Lionel egy pillanat alatt fölfogta a veszélyt, melyben Adrienne forgott és ugyane pillanatban az a kérdés tolt el: mikép lehetne megmenteni.

Egy útja volt ennek, az, hogy átszúrák és feltartóztassa a csolnakot, mielőtt a falhoz ütköznék.

A következő perczben Lionel ledobta kabátját, mellényét, csizmáját és erőteljesen uszott ki a folyamba, fohászkodva

— **Az aradi katonai merénylet** áldozatának, Horváth Vilmos éleztárszerkesztőnek ügyében kedden fejezik be Aradon a vizsgálatot s most már csak a haditörvényszék ítélete van hátra úgy a tisztek büntetése, mint a kárpótlási összeg megítélésére nézve. Magára a merényletre vonatkozó jegyzőkönyvek már rég befejezettek s most csak a sebet kellett minősíteni és Horvátot a kárpótlás iránt kihallgatni. A megjelent Horvátot a katonasorvos megvizsgálta és a sebet súlyosnak minősítette. Ezután jegyzőkönyvbe vették, hogy Horvát kárpótlás fejében kíván: a betegség miatt megszűnt éleztársért 500 frtot, 3 havi munkaképtelenségért 300 frtot, a gyógykezelő 2 orvosnak összesen 200 frtot, ápolási és gyógyköltségekre 131 frtot, stb., összesen 1170 frtot, melyből, tekintettel nyomorúságára, előleget kér. A bizottság a kárpótlás megítélését nem eszközölhetvén, természetesen nem tehetett eleget az utóbbi kérelemnek. Az iratokat most áteszik a katonai törvényszékhez, mely a kárpótlásra vonatkozólag polgári uton érvényesíthető ítéletet hozand. Horvát Vilmos folyton beteg s karja aligha fog begyógyulni valaha, de ha begyógyul is, hasznát nem veheti többé.

— **Nagy tűz** volt ma reggel 9 óra tájban rókuson, a mérei-utca külső végén elterülő Löwy István-féle fatelepen. A nagy terjedelmű udvar közepén áll egy hosszú magtár-féle épület, ennek végén egy vályogból épített istálló s egy deszkafalás kis csőszház. A tűz háromnegyed kilenc óra előtt néhány perccel ütött ki az istállónak azon oldalán, melyen a csőszház fekszik. Az épület egy pillanat alatt lángba borult, a tűz átcsapott az üres magtárba s ezt tökéletesen elhamvasztotta. Legutóljára a csőszház égett meg, ebből azonban idejekorán kihordták a fapásztor butorait. A városi és önkéntes tűzoltóság nyomban megjelent a vész helyén s a legnagyobb eréllyel láttak a hatalmas tüztenger eloltásához. A városi tűzoltók ezuttal Kovács József L. tűzoltóparancsnok vezérlete mellett valóságos bravourt fejtettek ki az oltás körül s derekas működésüknek volt köszönhető, hogy az egész fatelepet, mely valóságos tűzfészek, a lángok el nem hamvasztották. Így csakis az épületek égtek le. A faanyagokban semmi kár sem esett. Szerencse az is, hogy a szél a fatelepre nem hajtotta a tüzet, mert akkor menthetlenül leég az egész udvar. A magtár mellett egy lángokban álló hosszú kerítés huzódott el, mely egészen hozzáért a csendőrkaszárnya tűzfalához. Ezt a csendőrlégények oltották el és ver-

istenhez, hogy a csolnakot idejekorán elérje. Mert ha ez nem sikerül, Adrienne menthetlenül el van veszve.

Elég közel volt, hogy láthassa, milyen sápadt Adrienne és mint tördeli kezét kétségbeesésében.

Lionel kitünő úszó volt, de mindamellett úgy találta, hogy a szándék fölülmulja erejét. Az áradat oly hatalmas volt, hogy hiába igyekezett ellene küzdeni, a csolnak pedig ezalatt örült sebességgel közeledett a végzetes hely felé.

Szinte emberfölötti erővel uszott tovább Lionel, mignem belátta, hogy erőlködése hasztalan. Ekkor hirtelen megfordult és az áradat irányában uszott a czölöpfal felé, pontosan ugyanazon irányban, amerre haladt a csolnak. A fal felső végén erős czölöpök voltak leverve. Ezek egyikébe fogódzott Lionel a bal kezével, míg a jobbal megragadta és megállította a közeledő csolnakot, melyet így sikerült elfordítania.

Roppant ügyességet, erőt és gyorsaságot igényelt ez a dolog, és Lionel utólagosan nem lett volna képes megmondani, mikép hajtotta ezt végre. De sikerült. És midőn Adrienne fél ájulásából magához térve, föltekintett, csak annyit mondott halától ragyogó tekintettel:

— Tudtam, hogy meg fog menteni, mihelyt megláttam őnt!

Tizenhetedik fejezet.

Mikor Cleveland Hugh ama bái éjen Egerton Nataliet Lynwood Hall teraszán elhagyta, szomorúnak és sivárnak teiszett előtte az élet. Mintha fekete felhő takarta volna el a napot előle és egyszerre ki-

ték széjjel. Körülbelül egy órai nehéz munka után a tűzoltóság elnyomta a tüzet. Az üres magtár, valamint az istálló egészen leégett, a csőszházzal még ideje korán leverték a tetőt s így ez a tüztől csaknem ment maradt. A magtár, melyben néhány ócska ablakfa s más deszkamenü égett meg, Pollák S. Manó tulajdona, tőle Löwy haszonbérbe birta. Az egész fatelep biztosítva volt, a leégett istálló 50 frtra s a csőszház 20 frtra a „Magyar-Francia” biztosító-társulatnál, a magtár szintén itt volt biztosítva. A tűz keletkezésének oka még eddig ismeretlen. A tűznél a rendőrség s egy szakasz közhadseregbeli katona tartotta fenn a rendet.

— **Tót-Galiba-Csuszó-Vörös-Tepsi-Barna-Fekete János.** Megirigyelhetné egy spanyol grand is egy tanyai vén juhásznak ezt a méltóságosan hosszú nevét. Ez a hosszú név fiatal korában ragadt az öregre, amikor nem ártott, ha az egyik határban egészen más néven ismerték, mint a másokban, mert akkoriban holmi ló- és birkaeltűnések miatt bizony sokszor keresték a most már szelid, csendes öreg juhászt. Az a furcsa név most már csak az adóvégrehajtóknak meg a kézbesítőknak okoz bajt, mert a porciókönyvben, fizetési meghagyásokban és adóintéskben mindig kimarad valamelyik része, akkor pedig az öreg sem vállalja magáénak s rádisputálja a végrehajtókra, hogy nem ő az, akit keresnek. Tehát még most is hasznát látja az öreg a hosszú nevének.

— **Ünnepi multság.** A péteri csárda husvét másodnapján nagyon hangos volt a mulató, vigadozó tanyai legények zajától. Legjobban Sutus József, csany-fehértői legény verte a mellét, aki végtelen jó kedvét sehogy se birta fékezni. A bor feltízelt s belekötött minden békés emberbe, aki a csárdában volt. Néhány czimborájával éles szóvitába keveredett s ezek annyira felfigyeltek ellene, hogy este, mikor már Sutus hazafelé tartott, reá lestek s botlalt, karóval véresre verték. Az elalélt embert ma reggel beszállították a kórházba.

— **Borzasztó halál.** Megrázó szerencsétlenség történt az éjjel fél 12 órakor a Back-féle gőzmalomban. Kopasz János 44 éves, családos, felsővárosi ember, ki már 12 év óta ott dolgozik a gőzmalomban, midőn a gép nagy hajtókerekére a lecsuszott szijat fölakarta igazítani, oly szerencsétlenül lépett oda, hogy a szij elkapta és a kerék alá ke-

aludt volna életéből minden világosság. Határtalan kétségbeesés vett rajta erőt és nem birt, nem is akart most annak nyomásától menekülni.

Végtelenül szeretett Nataliet és vele mindenét elvesztve, megtörve tért vissza Londonba. Terhére volt az élet, elvesztette kedvét a munkához. Kiért is törekednék előre? Aki miatt művészi nevet akart kivívni, megtörte a hűséget és másnak lett menyasszonya! Minek neki a hír, dicsőség és vagyon, ha nem oszthatja meg vele?

Hugh komor elvonulásban töltötte napjait. Kerülte a társaságot, kerülte barátait, kik meg nem foghatták, mi történt vele. Pihentette az ecsetet és nap-hosszat sétált London nagy kertjeiben.

Nem vette észre, hogy kétáiban már hosszabb idő óta szemmel tartja egy nő.

Egy napon azonban különös módon fordult felé figyelmé. Szembe jött vele egy nő, ki szédülési rohamtól elfogva, ide-oda tántorgott. Egy pillanatra megállott, aztán egy közeli padig vonszolva magát, leült.

Hugh odalépett a nőhöz.

— Roszul van? kérdezte udvariasan, mialatt azt gondolta, hogy a nő vonásai ismeretek előtte, habár nem birt emlékezni, hogy valahol látta volna.

A nő mintegy huszonkilenc éves lehetett. Szépsége sajátságos volt. Sötét szemei és haja önkénytelenül föltekint. Elegáns öltözködést viselt és előkelőnek látszott.

Az ismeretlen nő föltekintett és Hugh kérdésére egy mosolylyal felelt.

(Folyt. köv.)

rült. Mindkét lába czombban keresztültörött, a gép nagy darab husokat kiszakított testéből s fejét tökéletesen elcsavarta. A szerencsétlen ember rögtön szörnyet halt, már csak a hulláját birták kivonszolni. Kemény t. alkaptány, kit azonnal a malomba hvtak, a holttestet beszállíttatta a közkórházba.

— **Börtönőrbi háziur.** De nem szegedi háziur, mert az szerencse helyett veszedelem volna. A helybeli kerületi börtönél alkalmazva volt Blumauer nevű bécsi származású börtönőr az a szerencse érte, hogy egyszerre urrá lett. A napokban, midőn épen őrállásra készült, Bécsből azt a hivatalos értesítést vette, hogy egy ottani rokona után nagy házáat örökölt. A bécsi háziurrá lett börtönőr persze nem ment az őrállásra, hanem szépen falhoz támasztotta a puskát, lehányta magáról a mundaert s gavallérosan kiöltözve nyomban utrakelt örökségét átvenni.

— **Szőkevény inas.** Székula alsóvárosi rendőrbiztos tegnap este egy szőkevény inast fogott el az osztr. államvasut indóházában. Pintér Rókusnak hívják ezt a kis szőkevényt, 13 éves s gazdájától, Bakos István asztalos mestertől szökött el Makóról. A rendőrbiztos behozta a városházára és intézkedett, hogy a kis szőkevény Makóra visszakísértessék.

— **A hurczolkodás.** Közeledik a május elseje s ezzel egyszersmind városszerte az általános hordozkódás is. Több helyen már is mozognak sok utczában lehet látni butort, ruhanéműt czipelő embereket. Sok baja van mindenkinek a hordozkodással, de legtöbb — a kapitánynak, ki alig győzi kiadni a sok meghatalmazást butor lefoglalására olyan háztulajdonosok részére, kiknek lakói házbérfizetés nélkül akarnának odébb hordozkodni.

Különfélék.

— **Lisko galicziai város égése.** Husvét hétfőjén Lisko galicziai város nagy tűzvész áldozata lön, mely tüzeset sok tekintetben hasonlít a stryji katasztrófához. Eleinte azt hitték, hogy csak 150 lakház égett le, de újabb sürgönyök szerint 300 ház lön a lángok martalékává. Lisko városának 6000 lakosa van, székhelye a kerületi kapitányságnak és törvényszéknek. A város gróf Kraziczki tulajdona. A házak nagy része fából épült s az északa, nagy szélben kitört tűz csakhamar óriási sebességgel az egész városra kiterjedt, hogy ugyszólván minden részében égett. A leégett épületek közt van a kerületi törvényszék háza; itt az összes akták is elhamvadtak. — A táviró hivatal épülete is kigyulladt és leégett, úgy, hogy a távirói összeköttetés megszakadt. — Tűzoltási eszközök majdnem teljesen hiányzottak; a közeli Sanokból ugyan külön vonattal átmént a tűzoltóság Liskoba, de már későn érkezett. Az éjszaka kitört tüzet csak öreg délután tudták lokalizálni. A kár óriási, sokan megsebesültek. Egy ma érkezett lemergi sürgöny a következőket jelenti: Lisko égésénél Kraziczki gróf kastélyát sikerült megmenteni. A leégették egy része a szomszéd Huzele községbe menekült és parasztházakban tölté az éjt. Lisko iparos lakossága nagyobbára szegény emberekből áll s így képzeltető, hogy a beköszöntött nyomor óriási. — Mint egy ma este Lembergből érkezett sürgöny tudatja, immár konstátálva van, hogy egy korcsmahelyiség személyzetének vigyázatlansága okozta a liskoi tüzet; a kár 300 ezer frtra rug.

— **Egy cs. kir. százados öngyilkossága.** Ujpesten kedden oly öngyilkosság történt, mely ott és a főváros előkelő köreiben szenzációt és megdöbbenést keltett. Péchufalusi Péchy József volt cs. kir. százados, az utóbbi időkben upesti magánzó lötte agyon magát egy hatlöveti revolverrel, s rögtön meghalt. A lövés zajára a házban lakók összefutottak, a belülről bezárt ajtót befejeztették s ott találták a szerencsétlen férfit a padlón, vérében fekvé, élettelenül. Péchy körülbelül 50 éves volt, különválva élt a feleségétől, aki a fővárosban (rózsá-utca 58. sz.) lakik. P. az utóbbi időben rendetlen életmódja miatt pénzzavarokkal küzdött. Tegnapelőtt meglátogatá feleségét s pénzt kért tőle, mit a szegény asszony, aki maga is szűk viszonyok közt él 12 éves leányával, nem adhatott neki. Ekkor említette, hogy ha senki nem segít rajta, agyonlövi magát, mit ma be is váltott. Még egy leánya van a szerencsétlennek, aki a budai államnyomda igazgatójának, Péchy Imrének a felesége. Az elhunyt több levelet hagyott hátra, melyeket az upesti hatóság vett magához.

— **Uj bábeli torony.** A párisi nemzetközi kiállításra már nagyban készülnek. A kormány most készíti a végleges tervet. Legkülönösebb lesz az emelendő épületek közt egy óriási torony, mely a nézőknek a bábeli toronyról fog fogalmat nyújtani. E torony magasságát háromszáz méterre tervezik és a kiállítás bejáratánál fog állani. A torony vasból készül s alsó oszlopai, melyeken az egész építmény nyugszik, magasabban lesznek a notre-dame-i egyház toronyainál. Legfőlül óriási erkély lesz s ennek tetejéről hatalmas villámfény árasztja majd szét sugarait. A középső részen éttermeket rendeznek be. Az egész építmény sulya hat millió kilogramm lesz s költséget öt millió frankra számítják. Eiffel műépítész fogja az óriási tornyot építeni s csak 1 millió segélyt kér az államtól, mert azt hiszi, hogy a belépti és bérleti díjak által a költségek többi része fedezve lesz. A villanyfény oly erős lesz, hogy derült időben azt Dijonban is lehet látni.

Legujabb.

Görögország.

Athén, ápril 28. A Havas-ügynökség távirata: Átalános az a föltevés, hogy a kormány le fog mondani, ha a hatalmak nem vonják vissza az ultimatumot. — A Piraeusban horgonyzó hadihajók közt orosz hajó nincsen. — Az ultimatumra adandó választ a kormány elhalasztotta, mert előbb tudni kívánja, vajjon a hatalmak ragaszkodnak-e ahhoz, hogy a hatalmak tanácsainak megfogadása után is föntartsák egész terjedelmükben az ultimatumban elmondottakat. Ennélfogva Delyannis kormányelnök még az est folyamán körlevelet fog intézni a külföldi görög képviselőkhez, kiemelve, hogy Görögország Franciaország tanácsai értelmében és remélve, hogy Európa köszönettel fog adózni Görögországnak ezen elhatározásáért, lemondott fegyverkezési politikájáról, melyet a békére nézve lehetőleg veszélyesnek tekintenek. Görögország előkészíté a leszerelést, de egyuttal szem előtt tartá a közrend és a katonai intézkedések által megkívánt óvatosságot. Ekkor kapta meg az ultimatumot, mely megbénítja őt cselekvési szabadságában. Az ultimatum megváltoztatta a helyzetet. A kormány készségebben járt volna el, de a nemzetközi hajóraj fenyegetésének nyomása alatt és szemben az ez által előidézett helyzettel megtagadta a leszerelést, mely nagy veszéllyel járna. Ellenben, ha a hatalmak szabad cselekvést engednek a görög kormánynak, ez loyálisan fogja teljesíteni a Franciaországgal szemben önkényt elvállalt kötelezettséget, miként azt Görögország becsülete és érdekei megkövetelik.

Uralkodók találkozása.

Páris, ápril 28. A „Soir” azt hireli, hogy a czár az osztrák-magyar uralkodóval és a szerb királlyal az ausztriai őszi hadgyakorlat után találkozni fog a lengyel területen. (?)

A galloziai mozgalmak.

Lemberg, ápril 28. Hivatalos jelentések szerint a nyugtalanság a parasztság között mindenütt jelentékenyen csillapult. A grybowi kerületbe küldött katonaság ismét visszavonatot.

A görög lefegyverzés.

London, ápril 28. Mint Athénből távirják, a király a tartalék legutóbb behívott két korosztályának hazabocsáttatását rendelte el.

Nyilttér.

Ninos ennél jobb! Selmezbánya, Magyarország. Tekintetes ur. Mindenek előtt fogadja hálás köszönetem a küldött, Brandt R. gyógyszerész-féle svájci labdacsokeért, melyek minden más hashajtószernél sokkal jobbak. Az első napokban három szemet vettem be, most már hetenkint csak kétszer szükséges három szemet vennem. Természetes, hogy ennél többet már nem kell bevennem, mert székrekedésem, mióta a labdacsokat használok, teljesen megszűnt. S ezért nem fejezhetem ki eléggé tek. Uraságodnak hálás köszönetem. Ha lehető volna, hogy még egy ideig a labdacsokkal éljek, biztosan hiszem, hogy a porok bevételeitől el nem tudnék szokni. Ez a legtalálhatóbb bizonyítéka a svájci labdacso jó hatásának mert a labdacso számát nem kell szaporítani és a baj megszüntével is lehet még elővigyázatul, néha-néha egy egy szemet bevenni. Ezer köszönet a legjobb szándékkal küldött svájci labdacsokért, melyek hatása valóban fölülmulhatatlan. Gasparkovics János könyvkötő segéd (városi kórház).

Főszerkesztő: ENYEDI LUKÁCS.

Felelősszerkesztő: KULINYI ZSIGMOND.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. járásbíróság 13668/885. és 17330/885. sz. végzése által Beer Salamon és Kreutzer Mór végrehajtatók javára Szűri Mihály és neje ellen 3000 és 1000 frt tőke hátralékos 6% kamatai és eddig összesen 246 frt 90 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 3360 frtra becsült birkák, lovak, stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 1895/885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Szegeden, rókusí vásártéren leendő eszközölésére 1886. évi május hó 1-ő napjának délelőtti 9 órája határidőül kitűzetik, és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szegeden, 1886. márcz. 13-ik napján.

Takács Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. járásbíróság 875/885. sz. végzése által Vetró Pál végrehajtató javára Szűri Mihály ellen 418 frt tőke, ennek 1884. évi november hó 15-ik napjától számítandó 6% kamatai s eddig összesen 29 frt perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 3360 és 510 frtra becsült birkák, lovak, disznók, széná, stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 2871/85. számú kiküldést rendelő végzés folytán Szegeden rókusí vásártéren leendő eszközölésére 1886. május hó 1-ő napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szegeden, 1886. évi márc. hó 13. napján.

Takács Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alólikt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. járásbíróság 17978/85. sz. végzése által Löwinger Salamon végrehajtató javára Szűri Mihály (helyben Bpesti sugárut) ellen 500 frt tőke, ennek 1884. évi ápril hó 14-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 43 frt 30 kr. perköltés követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 3360 frtra becsült birkák, lovak, kosik, disznók, stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6093/86. sz. kiküldést rendelő végzés folytán Szegeden rókusí vásártéren leendő eszközölésére 1886. évi május hó 1-ő napjának d. e. 9 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Szegeden, 1886. ápril hó 16-ik napján.

Takács Károly,
kir. bírósági végrehajtó.

Arverési hirdetmény.

Alólirott kiküldött bírósági végrehajtó ezenel közhírré teszi, hogy a szegedi kir. t. szék mint csődbírósnak 24616/885. és a szegedi kir. járásbírósnak 537/86. p. szám alatti végzése folytán vagyonbukott Matkovics Francziska elleni csődügyben leltározott és a leltár 1—104. és 197. tétele alatt összeirt és 2582 frt 44 kr. becsértékű házi bntorok s egy ponyvasátor, mint ingóságoknak elárverezésére határidőül 1886. április 30-ik napjának d. e. 10 órája városi bérház I. emeletén levő Matkovics Antal lakására ujabban kitűzetik, mely árveréshez venni szándékozók oly figyelmeztetéssel hivatnak meg, hogy ez alkalommal a tárgyak a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett becsáron alul is eladni fognak.

Szegeden, 1886. évi április hó 10.

Takács Károly,
kik. bír. végrehajtó.

LONDON SZÁLLODA

BUDAPESTEN,

228

az osztrák-magyar államvasutal szemben.

Omnibusz és lövonatu vasuti állomás.

SZOBÁK 60 krajczártól feljebb.

Hónapos szobák legolcsóbban számíttatnak.

Mokry István-féle

szabadalmazott

kézi kapáló eke.

Sorba vetett mindennemű gazdasági termények, u. m.: buza, árpa, rozs, zab, repce, köles, valamint len, kender, takarmányrépa és efféle vete-mények megkapálása és feltöltőgetésére.

Kitűnő sikerrel alkalmaztatik továbbá a faiskolák és erdei vetőkertekben, ugyszintén a konyhakertekben, hol ezen ekével a legfinyább palánták is megkapálhatók.

Az ekét egy ember kezeli és jól előkészített talajban 15—20 centiméter sortávlatnál a napi munka-eredmény átlag egy kataszt-rális holdra tehető, ami log-kevesebb hat kézi napszám-nak felel meg. Ezen eke használata mellett tehát igen jelentékeny költségmegtakarítás érhető el.

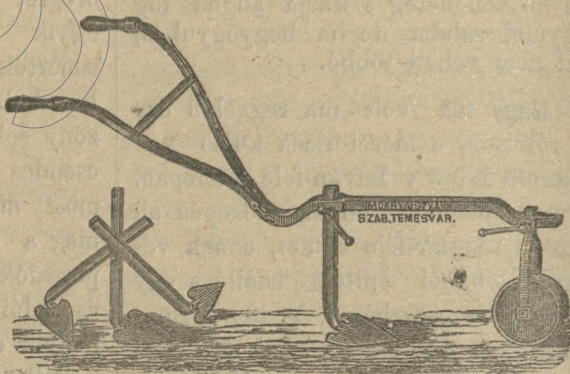
Minden eke négy féle külön méretű (12, 15, 18 cmtr. széles) aczel-kapával szereltetik föl és a használati utasítás hozzáadatik.

EGYEDÜLI FŐAKTÁR DÉLMAGYARORSZÁG és ERDÉLYRE:

J. KERSCHEK és KUBITSEK

vas- és szerszám-kereskedésében Temesvárott.

Ára 15 forint osztr. ért.

Ezüst-érem.

Bodrog-megyei gazdasági egyesületi kiállítás.

1877.

Diszes
szamlák, jegyzékek
és
tudósító
levelek.

Izléses
meghívók
és
tánczrendek.

Eljegyzési
és

esketési kártyák.

gyászlapok,
folyóiratok
és
művek.

Árjegyzékek,
czim, asztali s
névjegyek.

Érdem-érem.

Az 1876. országos ipar-, termény- s állat-kiállítás

SZEGEDEN.

Ügyvédi és irodai

NYOMTATVÁNYOK.

BÁBA SÁNDOR
könyvnyomdája, könyvkötészete

és a
Szegedi Napló kiadóhivatala

SZEGEDEN, iskola-utca 18., a Hungária mellett.

Levélpapírok

és
borítékok
célgymással.

Bronz-érem.

Székesfehérvári országos kiállítás.

1879.

Legdiszesebb
kivitelű
**szalagaranyo-
zások.**

FALRAGASZOK
minden színben és
nagyágban.

Mindennemű
könyvkötések
és
diszmnakák.

Bor,
sör- és szesz-
CZIMKÉK.

Ipar-
és
kereskedelmi
körlevelek.

Dicsőítő-oki.

Ipar-, mű- és ter-
mény kiállítás Eger-
ben.

1877.